

ufornuftigt. Det kunde let faae et skjævt Udseende, som om man her idag anfaae det for fornuftigt, hvad man imorgen vilde ansee for ufornuftigt, hvilket ikke vilde være godt for den lovgivende Forsamlings Anseelse i Landet. — Videre skal jeg ikke opholde det ærede Thing.

Justitsministeren: Det Forslag, som af 15 ærede Medlemmer er stillet under Nr. 1, skal jeg tillade mig at tiltræde. Jeg gjorde allerede forrige Gang opmærksom paa, at det Forslag til § 10, som dengang blev vedtaget, og med Hensyn til hvilket der nu under Nr. 2 er stillet Forslag til en forandret Redaction, egentlig stod i Sammenheng med andre Forslag, der af det ærede Thing bleve forkastede, at det altsaa blev staaende som et Slags Undtagelse, og at Betæneligheden derved fornemmelig var den, at man derved indrømmede Administrationen en Mhedighed, som ikke synes med Rette at burde tilkomme den. Det er vistnok ikke at befrygte praktisk — hvad der ogsaa er blevet fremhævet af en af de ærede Forslagsstillere —, at der skulde kunne findes nogen Justitsminister, som vilde tilraade en Anordning af den Beskaffenhed, at der indførtes qualificeret Livestraf; men det forekommer mig allerede urigtigt, at Affattelsen af Paragraphen er en saadan, at denne Mulighed staaer aaben. Hvad det Praktiske ved Spørgsmaalet angaaer, nemlig at man paa denne Maade lettere kunde indføre et nyt Henrettelsesystem, hvis man kom til Overbeviisning om dettes Fortrin — her vilde da navnlig være Tale om at sætte hemmelig Henrettelse istedetfor offentlig —, skal jeg bemærke, at hvis Bestemmelsen i Forslaget under Nr. 2 vedtoges og kom til at foreligge som endelig Lov, og det blev mig, hvis Hverv det var at gjøre Forslag til en saadan Anordning, saa vilde jeg foreslaae, netop hvad der er Gjenstand for Forslaget under Nr. 1. Der kunde vel komme en anden Justitsminister, som havde en anden Anskuelse, men jeg seer ikke, at der, forbi en senere Justitsminister kunde have en anden Anskuelse, burde aabnes en lettere Veilighed til at faae den nu brugelige Fremgangsmaade ved Henrettelser forandret. Derfor der derimod i

Folket dannede sig en almindelig Anskuelse om denne Hærettelsesmaades Forkastelighed og om, at en anden burde indføres, saa vil dette jo kunne ske, selv om den under Nr. 1 foreslaaede Bestemmelse nu antages. — Det er allerede blevet bemærket af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), at en stor Deel af de Forslag, der ere stillede til det Affnit, der nu er under Forhandling, væsentligst ere Redactionsforandringer, og jeg skal derfor heller ikke udtale mig om dem; kun skal jeg sige, at jeg troer, at de i det Væsentlige maae betragtes som Forbedringer. — De to Forslag under Nr. 6 og 8 har jeg ganske vist ikke tidligere været tilbøjelig til at gaae ind paa; men da der fra igaar foreligger en Afstemning fra det ærede Thing, der har sanctioneret den deri udtalte Anskuelse, finder jeg det usnødent her ved denne Behandling at gjøre nogen Bemærkning om disse Forslag. — Med Hensyn til Forslagene under Nr. 10 og 11 tillod jeg mig allerede forrige Gang at udtale, at de selvselvgetlig fremkaldte de største Betæneligheder hos mig. Jeg troer, at Vedtagelsen af disse Forslag ville stille særdeles alvorlige Vanskeligheder iveien for Lovens Udkommen, og jeg tvivler paa, at der lettelligen vil findes nogen Justitsminister, som vil kunne tiltræde de Eætninger, som ere udtalte gjennem disse to Forslag. Det er allerede med Styrke blevet fremhævet, at disse Forslag, som nu igjen ere komne frem til 3die Behandling, idetmindst i een Hensende have et Fortrin for det, der var stillet til 2den Behandling, nemlig at de bestemt udtale, hvad det er, der tilsigtes.

Forslaget under Nr. 10 er forøvrigt først kommet frem denne Gang, men jeg troer som sagt ikke, at noget af Forslagene, hverken det under Nr. 10, eller det under Nr. 11 stillede, kan blive til endelig Lov; jeg troer ikke, at man virkelig kan antage, at en Forbrydelse, som var begaaet af en beruset Mand, det vil sige beruset i en saadan Grad, at han var sig selv ubevidst i Gjerningens Sieblid, skulde kunne anses paa samme Maade, som om den var begaaet af en fuldkommen vedr Mand, der var i Besiddelse af alle sine Landsever. Man vil neppe heller kunne paavise nogen som helst Straffelov, hvori der findes en Be-